

200705903/1.

Datum uitspraak: 3 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/37941 van de rechtbank
's-Gravenhage van 18 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 20 juli 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 juli 2007, verzonden op 24 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift naar voren is gebracht, omschrijft een onderdeel van de aangevallen uitspraak waarmee appellant zich niet kan verenigen, noch de gronden waarop hij zich niet daarmee kan verenigen. Mitsdien is geen sprake van grieven in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, reeds hierom kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

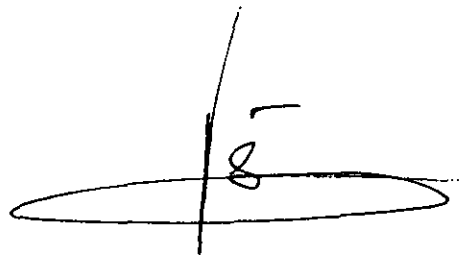
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 september 2007

314.

Verzonden: 3 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSpraak

ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/37941 BEPTDN

Inzake : eiser, V-nummer woonplaats
kiezende ten kantore van zijn gemachtigde,
mr. J.M. Linares Fandino, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
mr. C. de Jongh, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser, geboren op bezit de Turkse nationaliteit. Hij is op 23 januari 2004 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), onder de beperking "arbeid in loondienst", laatstelijk verlengd tot 23 januari 2006.

Op 29 december 2005 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlenging van de geldigheidsduur van de aan hem verleende verblijfsvergunning.

Op deze aanvraag is door verweerder op 16 mei 2006 afwijzend beslist. Eiser heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. Op 20 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

2. Bij schrijven van 4 augustus 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 27 juni 2007. Eiser, noch zijn gemachtigde, is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiser stelt dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte zijn oordeel, dat eiser niet in aanmerking komt voor verlenging van de geldigheidsduur van de aan hem verleende verblijfsvergunning, heeft

Reg.nr. AWB 06/37941 BEPTDN

2

gehandhaafd. Daartoe heeft hij - samengevat - aangevoerd dat verweerder hem ten onrechte niet op zijn bezwaren heeft gehoord. Eiser meent dat er sprake is van een ambtelijke misslag door dat hij tot tweemaal toe een verkeerd pasje heeft gekregen ondanks zijn verzoeken om het corrigeren. Dit zou op een hoorzitting uitgelegd en hersteld kunnen worden.

Voorts stelt eiser dat er een onjuiste belangenafweging heeft plaatsgevonden. Eiser meent dat in zijn geval sprake is van bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan verweerder met toepassing van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (Awb) van zijn beleid had moeten afwijken. De toepassing van het beleid in het geval van eiser heeft voor hem gevolgen die onevenredig zijn in verhouding tot het doel van het beleid.

Eiser beroept zich voorts op het vertrouwensbeginsel. Eiser is meerdere malen van werkgevers veranderd en deze veranderingen hebben geen effect gehad op zijn verblijfspositie, zijn verblijfsvergunning werd steeds verlengd. Eiser heeft enkele keren aangegeven dat de beperking waaronder zijn verblijfsvergunning was verleend incorrect was en heeft tevens verzocht om verandering van de beperking c.q. omzetting van het zoekjaar in voortgezet verblijf.

3. Verweerder stelt zich onder verwijzing naar de ingediende stukken op het standpunt dat eiser niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt.

4. Ingevolge artikel 14, lid 2, Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Daarbij is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend.

Op grond van het gestelde in hoofdstuk B1/2.2.7 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) wordt de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen, indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden, tenzij bij het Vreemdelingenbesluit of in de toepasselijke materiehoofdstukken van de Vreemdelingencirculaire anders is bepaald.

Ingevolge artikel 4:84 Awb handelt het bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregels, tenzij dat voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zouden zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

5. De rechtbank overweegt het volgende.

Eiser heeft op 27 mei 2003 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf c.q. voor het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst

Reg.nr. AWB 06/37941 BEPTDN

3

Aan eiser is een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend met een geldigheidsduur tot 23 januari 2004. Bij beschikking van 13 februari 2004 is een verblijfsvergunning regulier verleend onder de beperking 'het verrichten van arbeid in loondienst bij met een geldigheidsduur tot 23 januari 2005, laatstelijk verlengd tot 23 januari 2006.

Op 2 juli 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend om vervanging van het aan hem verstrekte verblijfsdocument. In het kader van deze aanvraag heeft eiser een arbeidsovereenkomst overgelegd waaruit blijkt dat hij in dienst is getreden voor onbepaalde tijd bij [redacted] Deze aanvraag is ingewilligd en aan eiser is een verblijfsdocument verstrekt onder de beperking 'arbeid in loondienst bij [redacted] geldig tot 23 januari 2006.

De rechtbank stelt vast dat eiser geen bezwaar heeft gemaakt tegen het feit dat hem een verblijfsvergunning is verleend met de beperking arbeid in loondienst, aanvankelijk bij [redacted] t en later bij [redacted], zodat bij de verlengingsaanvraag dient te worden uitgegaan van een dergelijke beperking.

Bij de indiening van de onderhavige aanvraag heeft eiser bescheiden overgelegd waaruit blijkt dat hij vanaf 6 juni 2005 in dienst is getreden bij [redacted] te [redacted].

Nu eiser werkzaam is bij een andere werkgever dan voldoet hij niet aan de beperking waaronder aan hem een verblijfsvergunning is verleend en de voorschriften die aan de vergunning zijn verbonden.

Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder ingevolge artikel 4:84 Awb zou moeten afwijken van het geldende beleid.

Het beroep op het vertrouwensbeginsel kan evenmin slagen. De verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd kan gelet op artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, Vw 2000 worden geweigerd indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend. Hieraan kan niet afdoen de omstandigheid dat aan eiser wegens een ambtelijke mislag de beperking van zijn verblijfsvergunning is gewijzigd in 'arbeid in loondienst bij [redacted]', zonder een voorafgaande aanvraag tot wijziging van de beperking.

Met betrekking tot de stelling van eiser dat hij ten onrechte niet op zijn bezwaarschrift is gehoord, overweegt de rechtbank het volgende. De vraag of in bezwaar al dan niet een hoorplicht bestaat wordt beheerst door het bepaalde in hoofdstuk 7 van de Awb. Uitgangspunt is dat er een hoorplicht bestaat, tenzij een van de uitzonderingen van artikel 7:3 Awb zich voordoet. Er is sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Daarbij moet de inhoud van het bezwaarschrift worden beoordeeld in samenhang met hetgeen in eerste instantie door betrokkene is aangevoerd en met de motivering van de primaire beslissing. De rechtbank is, gelet op de inhoud van het bezwaarschrift bezien in samenhang met hetgeen eiser in eerste instantie heeft aangevoerd en hetgeen in de primaire beslissing daaromtrent is overwogen, van oordeel dat verweerder zich niet

Reg.nr. AWB 06/37941 BEPTDN

4

ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar en dat deswege van het horen van eiser kon worden afgezien.

6. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat eiser ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning. Voorts is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

7. Het beroep is derhalve ongegrond.

8. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

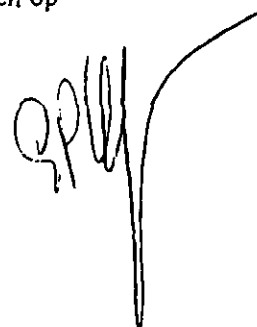
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. G.P. Kleijn en in het openbaar uitgesproken op 18 juli 2007, in tegenwoordigheid van mr. I.N. Powell, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 24 JUL 2007

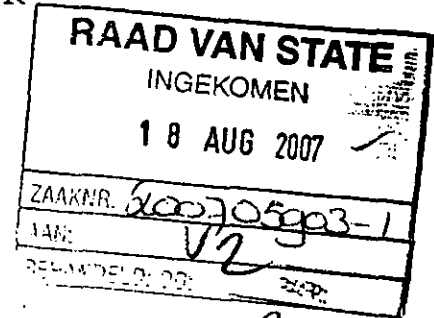
voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

LINARES FANDINO

ADVOCATENKANTOOR

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

PER TELEFAX: 070 365 13 80

Betreft : geboren op

en van Turkse nationaliteit.

V- nummer:

HOGER BEROEPSCHRIFT OP NADER AAN TE VOEREN GRONDEN

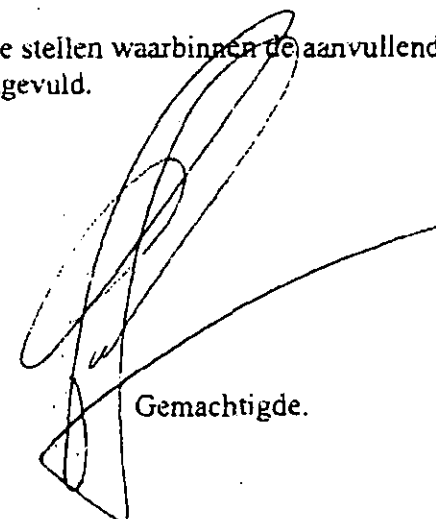
Geven eerbiedig te kennen:

te dezer zake domicilie kiezende te Den Haag aan de Zoutmanstraat 23-K, (2518 GL) ten kantore van de advocaat en procureur mr. J.M. Linares Fandino, die hoor hem bepaaldelijk wordt gemachtigd om hem in onderhavige procedure te vertegenwoordigen.

Betrokkene maakt hierbij 'op nader aan te voeren gronden' bezwaar, tegen het vonnis van 24 juli van de Rechtbank Den Haag (Prod.)

Betrokkene verzoekt u beleefd een nadere termijn te stellen waarbinnen de aanvullende gronden van dit bezwaarschrift kunnen worden aangevuld.

Den Haag, 18 augustus 2007

Gemachtigde.

Zoutmanstraat 23 K
2518 GL Den Haag

Tel 070-362 90 99
Fax 070-364 44 85

www.linaresfandino.nl
info@linaresfandino.nl

De aanvrager aanvaardt de aansprakelijkheid voor het gebruik van de elektronische berichten en aanvaart de aansprakelijkheid voor het gebruik van de elektronische berichten.